

ÁNH TRĂNG XƯA

Tôi tìm tôi dìm đèn trắng
Tìm Em xa vắng, tìm trần trụi lòng
Mười năm! Sống ngơ như cô phòng
Mười năm phôi nùi còng đũa xuôi
Tôi vẽ trên phố ngơ vùi
Núi rừng quạnh quẽ, bãi hiên đêm trôi
Trăng xưa rớt rã gợn mồi
Trăng nay gác bóng bên trời cô liêu
Bóng càn chân hắt hơng. Bùn thiu!
Ngơ ngẩn xa bãi n bãi t, cớ nh nhũ u đũa thay
Bóng khuya huyễn ho c đêm nay
Thở sâu hun hút, khói bay chập chờn
Cà phê đũa ng m ng m m m
Nh đêm Thơ y T ai còn nh ai ?
Mười năm Đà Lạt u hoài
Mười năm tình v n liêu trai vào mùa
Nh đũa m t ánh trăng xưa
Sống nay m y đũa cũng v a bâng khuâng
Xuân H ng, Thơ y T, trăng g n
Mà h n du m c bao n v ng xa

Mười năm nhò thoáng mây qua
Nhìn trăng Đà Lạt nhò tà áo sồi ng
Thò m mò dò tích hoang đò ng
Đò trăng gò i cánh hò n nò ng trăng tà
Tôi, Em, Đà Lạt, hò ng hoa
Gò n trong tâm đò ng nhò ng xa ngàn trùng .

Huy Văn

(Thầy Tò 09-03-1982)